

Länsstyrelsen
Västernorrland

Bevarandeplan Natura 2000

Prästflon SE0710060

Foto: Jonas Salmonsson

Namn:	Prästflon
Områdeskod:	SE0710060
Områdestyp:	SAC 2011-03
Areal:	70 hektar
Skyddsform:	Naturreservat
Kommun:	Sollefteå
Tillsynsmyndighet:	Länsstyrelsen i Västernorrlands län
Koordinat:	701506/153449
Karta:	19G 3G
Ägarförhållanden:	privat, SCA
Uppdaterad:	2018-12

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. ALLMÄNT OM NATURA 2000	3
1.1 Allmänt om bevarandeplanen.....	3
2. GRUNDER FÖR UTPEKANDE	3
2.1 Ingående naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet	3
3. BEVARANDESYFTEN OCH BEVARANDEMÅL.....	4
4. OMRÅDESBESKRIVNING	4
4.1 Allmän områdesbeskrivning	5
4.2 Intressanta arter i området, ej med i art- och habitatdirektivet.....	5
5. EKOLOGISKA FÖRUTSÄTTNINGAR	5
5.1 För området i dess helhet	5
5.2 För ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet.....	5
5.3 För ingående arter enligt art- och habitatdirektivet	8
6. HOTBILD MOT NATURA 2000-OMRÅDET	9
7. BEVARANDEÅTGÄRDER.....	10
7.1 Områdesskydd.....	10
7.2 Skötsel	10
8. BEVARANDESTATUS	11
9. UPPFÖLJNING AV BEVARANDEMÅL.....	11
10. REFERENSER	11
11. KARTOR	12

1. Allmänt om Natura 2000

Natura 2000 heter det nätverk av skyddsvärda områden som alla EU:s medlemsstater ska bidra till att skapa enligt EU:s två naturvårdsdirektiv, Art- och habitatdirektivet (Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter) samt Fågeldirektivet (Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar). Syftet är att bidra till bevarandet av den biologiska mångfalden inom gemenskapen. Sverige har som medlem i EU åtagit sig att se till att naturtyperna och arterna har gynnsam bevarandestatus, dvs. att de finns kvar i långsiktigt hållbar omfattning genom att vidta bevarandeåtgärder i form av skydd och skötsel. Genom 15–17 §§ Förordningen (1998:1252) om områdesskydd har EU-direktiven implementerats i svensk lagstiftning. Ett särskilt tillstånd krävs om man vill utföra åtgärder som kan påverka miljön i ett Natura 2000-område på ett betydande sätt. Som en hjälp vid arbetet med att bevara naturvärdena i Natura 2000-områden samt som ett stöd för verksamheter som bedrivs i anslutning till området ska det finnas bevarandeplaner för samtliga områden.

1.1 Allmänt om bevarandeplanen

Bevarandeplanen är det dokument som ska beskriva vad som är syftet med bevarandet av varje enskilt Natura 2000-område och som ska ange vilka bevarandeåtgärder som planeras. Bevarandeplanen behandlar områdets ingående naturtyper och arter som finns upptagna i EU:s två naturvårdsdirektiv, Art- och habitatdirektivet samt Fågeldirektivet. En viktig del i arbetet med att vidta nödvändiga bevarandeåtgärder är formuleringen av bevarandesyfte och bevarandemål för varje Natura 2000-område samt att planera och prioritera vilka bevarandeåtgärder som behövs utifrån i dagsläget kända förhållanden och hot. Bevarandesyftet utgår från 17§ Förordningen om områdesskydd som anger att länsstyrelserna ska upprätta beskrivningar av syftet samt för de livsmiljöer och arter för vilka gynnsam bevarandestatus ska upprätthållas eller återställas.

2. Grunder för utpekande

2.1 Ingående naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet

Området är utpekad att ingå i nätverket Natura 2000 enligt art & habitatdirektivet mot bakgrund av att det inom området finns i direktivet ingående naturtyper (tabell 1) och arter (tabell 2).

Tabell 1. Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet

Kod	Naturtyp	Areal (ha)	Andel (%)
7140	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära gungflyn	2	3
7160	Mineralrika källor och källkärr av fennoskandisk typ (SF)	1	1
7230	Rikkärr	42	60
9010*	Västlig taiga Undergrupp: Gammal granskog	17	24
91D0*	Skogbevuxen myr	8	11

*) = Prioriterad naturtyp

Tabell 2. Ingående arter enligt art- och habitatdirektivet

Kod	Art
1393	Käppkrokmossa (<i>Hamatocaulis vernicosus</i>)
1528	Myrbräcka (<i>Saxifraga hirculus</i>)
1972	Lappranunkel (<i>Ranunculus lapponicus</i>)

3. Bevarandesyften och bevarandemål

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s fågeldirektiv eller Art- och habitatdirektiv. För de enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Inom Natura 2000-området Prästflon finns en av länets mest värdefulla myr miljöer. Området är mycket artrikt då myr torven vilar på ett lager kalkbleke som ger höga halter av kalk och mineralnäringsämnen i markvattnet. Här finns käppkrokmossa (*Hamatocaulis vernicosus*) och länets största förekomst av myrbräcka (*Saxifraga hirculus*), två arter som förekommer i källpåverkade kärrmiljöer. I anslutning till myr miljöerna är även barrskogen kalkpåverkad och artrik. Det främsta bevarandesyftet är att bevara och återställa myr miljöerna och bevara skogen i området. Skogen ska utvecklas fritt efter naturligt förekommande processer. Våtmarkernas öppna karaktär ska bibehållas och den hävdgynnade floran ska bevaras.

Området är skyddat som naturreservat. Eftersom Prästflon har en lång historia av slåtter och bete är det viktigt att myr markerna fortsättningsvis röjs för att förhindra igenväxningsvegetation. I söder finns ett mindre dike som på lång sikt bör läggas igen om det visar sig att diket påverkar hydrologin negativt. Något ytterligare behov av bevarandeåtgärder är inte känt.

I tabell 3 finns en sammanfattning av de bevarandemål som anger det tillstånd som bör råda i det enskilda området för att optimera områdets bidrag till uppnåendet av gynnsam bevarandestatus på nationell, biogeografisk eller EU-nivå.

Tabell 3. Bevarandemål för ingående naturtyper och arter

<i>Naturtyp/Art</i>	<i>Bevarandemål</i>
7140, Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	<ul style="list-style-type: none"> • Naturtypen bibehålls i minst 2 ha • Naturlig hydrologisk regim ska råda. • Typiska arter ska ej ha minskande populationer •
7160, Mineralrika källor och källkärr av fennoskandisk typ	<ul style="list-style-type: none"> • Naturtypen bibehålls i minst 1 ha. • Naturlig hydrologisk regim ska råda. • Typiska arter som t ex källört ska ha ej minskande populationer
7230, Rikkärr	<ul style="list-style-type: none"> • Naturtypen bibehålls i minst 42 ha. • Naturlig hydrologisk regim ska råda. • Krontäckning av träd och buskar är högst 5 % och ingen igenväxningsvegetation finns i hävdade områden. • Typiska arter som t ex sumpnycklar, tvåblad och gyllenmossa ska ha ej minskande populationer.
9010, Västlig taiga (undergrupp gammal granskog)	<ul style="list-style-type: none"> • Naturtypen bibehålls i minst 17 ha. • Skoglig kontinuitet och naturlig dynamik ska råda. • Typiska arter ska ha ej minskande populationer. • Mängden död ved ska över tiden utgöra minst 10 % av totalvolymen ved.
91D0, Skogbevuxen myr	<ul style="list-style-type: none"> • Naturtypen bibehålls i minst 8 ha • Naturlig hydrologisk regim och skoglig kontinuitet samt naturlig dynamik ska råda • Typiska arter ska ej ha minskande populationer
1393, Käppkrokmossa (<i>Hamatocaulis</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Populationens storlek bibehålls eller ökar.

<i>vernicosus</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Artens livsmiljö, där källor och källpåverkad mark utgör väsentlig del, ska bibehållas.
1528, Myrbräcka (<i>Saxifraga hirculus</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Populationens storlek bibehålls eller ökar. • Artens livsmiljö, där öppna näringsrikare myrmark utgör väsentlig del, ska bibehållas.
1972, Lappranunkel (<i>Ranunculus lapponicus</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Populationens storlek bibehålls eller ökar. • Artens livsmiljö, där våt/fuktig skogsmark och videsnår utgör väsentlig del, ska bibehållas.

4. Områdesbeskrivning

4.1 Allmän områdesbeskrivning

Berggrunden i området utgörs av migmatiserad gråvacka, en sur bergart. Trots det har vattnet ett högt pH-värde på 7.2–7.3 vilket kan förklaras med att det finns kalkbleke under torven. Kalkbleken har fällts ut under slutet av istiden då stora mängder kalkhaltigt sediment transporterades hit med inlandsisen från det jämtländska kambrosilurområdet.

Myren som består av öppna sluttande kärr med källor och källstråk är mycket artrikt med ett stort antal rikkärrsarter som tagelstarr, gräsull, blodnycklar, sumpnycklar, och tvåblad. Typiska rikkärrsarter i bottenkiktet är piprensarmossa, gyllenmossa, purpurvitmossa och i de centrala delarna, käppkrokmossa. Vid källorna växer bland annat källdunört och källört. Områdets karaktärsart är myrbräckan som här har sin största population i länet. I augusti lyser hela myren gult av alla blommande myrbräckor. De rikaste partierna finns i myrens östra kant samt på den lilla namnlösa myren öster om Prästflon. I myrens norra och östra delar övergår den öppna myren succesivt i träd och buskkärr samt sumpskog innan fastmark tar vid. Myrarna är helt opåverkade av dikning undantaget ett 10m långt, delvis igenväxt, dike i områdets södra del.

Prästflon var till cirka 1930 brukad som slåttermark och betesmark och utgjorde en viktig del av försörjningen för de hushåll som hade möjlighet att utnyttja myren. Myren användes för slåtter, som betesmark och fodertäkt för betesdjuren vid de många fåbodarna i området. Myrslåttern upphörde på 1930-talet och betesgången minskade succesivt från 1960-talets början och upphörde helt runt 1970. Därefter har vedartade växter som björk, viden, mm. börjat vandra in på de öppna myrarna. Sedan Prästflon blev naturreservat 1986 har delar av reservatet röjts från vedartad vegetation.

Runt de två små myrarna öster om Prästflon finns ett område med cirka 140-årig gransumpskog av högörtstyp. I fältskiktet växer rikligt med högvuxna ormbunkar tillsammans med nordisk stormhatt, tolt, kärrfibbla, hässlebrodd, lundarv och stenbär. Sällsynta sumpskogsarter som lappranunkel, storgröe, finbräken, späd- och repestarr har också påträffats här

Mellan åren 2010–2015 genomfördes LIFE Nature-projektet, Life to ad(d)mire som syftade till att restaurera våtmarker. Prästflon var ett av 5 objekt i Västernorrland. På Prästflon har tidigare hävdade våtmarker restaurerats för att förbättra situationen för hävdgynnade arter, framförallt kärlväxter, genom slyröjningar och slåtterhävd. Andra åtgärder som genomfördes inom projektet var att röja mindre träd och buskar för att bromsa igenväxning på tidigare hävdade våtmarker.

På Prästflon bedrivs artekologisk och växtsociologisk forskning, därför finns permanenta provytor, grundvattenbrunnar, mm. i området.

4.2 Intressanta arter i området, ej med i artdirektivet

Här växer ett stort antal arter bland annat vackra bestånd av sumpnycklar (*Dactylorhiza traunsteineri*), mindre bestånd av blodnycklar (*Dactylorhiza incarnata* var. *cruenta*) samt nordisk stormhatt (*Aconitum lycoctonum*) och blodrot (*Potentilla erecta*). För noggrannare uppgifter om arter, lokaler o.dyl. se utförda undersökningar enligt referenslistan.

5. Ekologiska förutsättningar

5.1 För området i dess helhet

Naturliga myrar och våtmarker är idag en värdefull livsmiljö för många arter och har förutsättning att vara det så länge inte området påverkas negativt av mänsklig verksamhet och hydrologin inte påverkas i närområdet.

5.2 För ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet 7140, Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn. Öppna eller mycket glest skogbevuxna myrar med max 25 % trädäckning och näringsfattiga miljöer. Naturtypen domineras av våtmarksarter som vitmossarter, ängsull, vattenklöver, mm.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus är:

- att populationerna hos de typiska arterna i naturtypen inte minskar påtagligt. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen
- Hydrologi och hydrokemi bör inte påverkas negativt. Detta inkluderar att torv inte oxideras som en följd av ingrepp utan endast som en eventuell följd av naturliga klimatförändringar.
- Vattenregimen i vattendragen bör vara så naturlig som möjligt.
- Täckningsgraden av botten- fält- busk och trädsikt bör inte förändras till att bli nämnvärt glesare eller tätare.
- De strukturer/formelement som finns på myrarna bibehålls. Undantaget det som kan klassas som naturliga förändringar

7160, Mineralrika källor och källkärr av fennoskandisk typ. Källor med anslutande kärr som påverkas av mineralrikt källvatten. Typen förekommer framför allt i den boreala regionen. Till markerna är knuten en speciell flora.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Ingen påtaglig minskning av populationerna av de typiska arterna i naturtypen. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen.
- Hydrologi och hydrokemi bör inte påverkas negativt utifrån situationen för basininventeringen. Detta inkluderar att torv inte oxideras som en följd av antropogena ingrepp utan endast som en eventuell följd av naturliga klimatförändringar och att det finns ständig tillgång på framspringande källvatten, med hög mineralhalt.
- Täckningsgraden av botten- fält- busk och trädsikt bör inte förändras till att bli nämnvärt glesare eller tätare. Undantaget fall där förändringen är en för habitatet positiv effekt av restaureringsåtgärder.

- De strukturer/formelement (ex. källdråg, källkupoler) som finns på myren bibehålls och har samma omfattning och geografiska spridning som vid basinventeringen. Undantaget det som kan klassas som naturliga förändringar eller positiva förändringar som följd av en lyckad restaureringsåtgärd.
- I öppna källor och källkärr kan hävd i form av återkommande röjningar, slåtter eller extensivt bete vara en förutsättning för att naturvärden knutna till den öppna miljön ska bibehållas.

7230, Rikkärr. Öppna eller skogklädda kärr i betydelsen minerotrofa myrar med ständig tillförsel av mineralrikt vatten från omgivningen. pH-värdet är högre än i andra myrtyper, vanligen 6 eller högre. Vegetationen domineras av olika stråväxter och örter. Bottenskiktet byggs upp av s.k. brunmossor eller i vissa fall vitmossor. Många rikkärr, särskilt i södra Sverige har hävdats genom ängsbruk och betesdrift, vilket påverkat vegetationens sammansättning. Många rikkärr som idag inte betas växer därför igen till sumpskog.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Ingen påtaglig minskning av populationerna av de typiska arterna i naturtypen. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen.
- täckningsgraden av botten- fält- busk och trädskikt bör inte förändras till att bli nämnvärt glesare eller tätare. Undantaget fall där förändringen är en för habitatet positiv effekt av restaureringsåtgärder.
- naturlig hydrologisk regim ska råda inom och strax utanför området.
- hävd i form av återkommande slyröjningar, slåtter eller extensivt bete är en förutsättning för att naturvärden knutna till den öppna miljön ska bibehållas.
- De strukturer/formelement (ex.gungflyn) som finns på myren bibehålls och har oförändrad omfattning och geografisk spridning. Undantaget det som kan klassas som naturliga förändringar eller positiva förändringar som följd av en lyckad restaureringsåtgärd.

9010, Västlig taiga. Naturliga, gamla, barrträdsdominerade skogar i norra och mellersta Sverige samt yngre successioner som utvecklas naturligt efter brand eller omfattande stormfällningar. Med naturliga, gamla skogar menas skogar som bibehållit en stor del av den naturliga skogens artsammansättning, åldersvariation och ekologiska funktion. Dessa skogar kan ha en viss mänsklig påverkan genom exempelvis plockhuggning, men de har aldrig omfattats av större kalavverkningar. Naturtypen hyser mycket stor variation av arter allt från vanliga skogsarter till en rad hotade arter bland mossor, lavar, svampar och insekter (främst skalbaggar) mm.

Undergrupper:

Gamla grandominerade skogar, utgör de naturliga skogarnas kärna och omfattar rikligt med grovvuxna träd och murken ved av varierande ålder.

En förutsättning för gynnsam bevarandestatus är:

- att populationerna hos de typiska arterna i naturtypen inte minskar påtagligt. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen.
- Skoglig kontinuitet. En viktig förutsättning är en kontinuitet av träd där det har skapats en naturlig åldersdifferentiering och artsammansättning.

- Naturlig dynamik. Naturvärdena utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik, vilket omfattar störningar, t.ex. stormfällningar, insektsangrepp, översvämningar och brand.
- Förekomst av substrat är en förutsättning för epifytiska lavar och svampar knutna till naturtypen, samt även för vedlevande insekter. Exempel på substrat är död ved; grenar, torrträd, lågor m.m. i olika nedbrytningsstadier, gamla och grova träd med dithörande barkstruktur. Gamla träd och lång trädkontinuitet är även viktigt för marklevande mykorrhizasvampar.
- Buffertzoner. Brandrefugiala miljöer, t.ex. fuktigare granskogar, sumpskogar, förutsätter en buffertzon mot hyggen och brandfält.
- Ostörd hydrologi i framför allt sumpskogsmiljöer, samt i angränsande myrmark.

91D0, Skogbevuxen myr. Myrar som är skogbevuxna med barr-, bland- eller lövskog. Krontäckningen skall vara minst 25 % och högst 70 %. Naturtypen domineras av bl.a. glasbjörk, tall, gran, ris, starr och vitmossarter.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus är:

- att populationerna hos de typiska arterna i naturtypen inte minskar påtagligt. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen
- Skoglig kontinuitet. En viktig förutsättning är en kontinuitet av träd där det har skapats en naturlig åldersdifferentiering och artsammansättning.
- Naturlig dynamik. Naturvärdena utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik, vilket omfattar störningar som t.ex. stormfällningar, insektsangrepp och översvämningar.
- Opåverkad hydrologi och hydrokemi.
- Förekomst av substrat för främst mossor och kärlväxter. Exempel på substrat är död ved; högstubbar, grenar, torrträd, hålträd, lågor m.m. av olika trädslag och nedbrytningsgrad, gamla och grova träd av olika trädslag.

5.3 För ingående arter enligt art- och habitatdirektivet

1393, Käppkrokmossan (*Hamatocaulis vernicosus*) växer i källor, i källpåverkade kärr och på stränder av sjöar och vattendrag. Den hittas i mineralrika, men vanligen inte speciellt kalkrika miljöer, ofta på platser med järnutfällningar eller svagt förhöjda halter av närsalter. Arten förväntas normalt kunna sprida sig som mest 5 m vegetativt, och 10 km med sporer. Käppkrokmossan är rödlistad i Sverige, där den är placerad i kategorin Missgynnad (NT).

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Kunskapen om artens status är mycket bristfällig och som första steg behöver artens status kontrolleras och därefter integrera käppkrokmossans habitatkrav i områdets skötselplan.
- Artens livsmiljö, tämligen solöppna marker utan i någon högre grad påverkat fältskikt, ska bevaras och ingen igenväxningsvegetation ska förekomma.
- Artens populationer ska ej vara minskande
- Någon form av markstörning behövs förmodligen för etablerande av nya individer

1528, Myrbräcka (*Saxifraga hirculus*) växer huvudsakligen i källor/källpåverkade myrar med hög elektrolythalt. Den klassiska miljön är järnockrakällor. I vissa områden förekommer den i kalkrika miljöer men den förekommer även i helt kalkfria områden. I södra Sverige är

arten till viss del hävdgynnad. Artens blommor är insektpollinerade, fröna sprids med vind, men även i vatten, en rimlig uppskattning av spridningsavstånd är 100 m.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Artens livsmiljö, tämligen solöppna marker utan i någon högre grad påverkat fältskikt, ska bevaras och ingen igenväxningsvegetation ska förekomma.
- Någon form av markstörning behövs förmodligen för etablerande av nya individer

1952, Lappranunkel (*Ranunculus lapponicus*) förekommer i fuktig till våt skogsmark eller videsnår. Den är relativt skuggtålig. Artens frön sprids främst med vatten, men även med djur. En uppskattning av spridningsavstånd är 100–500 m.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Tillgång till rörligt markvatten eller översilningsmarker
- Artens livsmiljö skyddas från både skogliga och hydrologiska störningar

6. Hotbild mot Natura 2000-området

Prästflon är skyddad som naturreservat, vilket innebär att de stora hoten är undanröjda. Verksamheter och faktorer som kan tänkas påverka Natura 2000-området negativt visas i tabell 4.

Vid beskrivandet av hotbilden för ett område kan endast nu kända problem belysas. Det är viktigt att ha i åtanke att nya hot troligen kommer att identifieras i framtiden. De hot som är av global karaktär t.ex. klimatförändringar och atmosfäriskt spridna miljöbelastningar kan inte lösas genom områdets skötsel. Tyngdpunkten för hotbilden av varje enskilt Natura 2000-objekt ligger främst på lokala hot från landskaps- till artnivå.

Tabell 4. Verksamheter och faktorer som kan påverka Natura 2000-områdets naturtyper och arter negativt

<i>Naturtyp/Art</i>	<i>Hot</i>
7140, Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	<ul style="list-style-type: none"> • Markavvattnande åtgärder liksom dämning som kan påverka habitatets hydrologi och hydrokemi på ett negativt sätt, även markavvattningsföretag och dämning i närliggande våtmarks- eller fastmarksmiljöer kan ge en negativ påverkan på habitatet. • Genom att anlägga skogsbilvägar i närheten av habitatet kan hydrologin och/eller hydrokemin i området förstöras.
7160, Mineralrika källor och källkärr av fennoskandisk typ och 7230, Rikkärr	<ul style="list-style-type: none"> • Dikning och andra markavvattnande åtgärder liksom dämning kan påverka habitatets hydrologi och hydrokemi på ett negativt sätt. Även markavvattningsföretag och dämning i närliggande våtmarks- eller fastmarksmiljöer kan ge en negativ påverkan på habitatet. • Torvbrytning är ett hot mot habitatet idag då det finns en risk för att efterfrågan på torv som energikälla och jordförbättringsmedel blir större. • Genom att anlägga skogsbilvägar över eller i närheten av habitatet kan hydrologin och/eller hydrokemin i området förstöras. • Skogsbruk och andra företag som innebär att närliggande fastmark avverkas kan innebära negativa konsekvenser för området. Hotet kan minskas genom att en skyddszon enligt skogsvårdslagens rekommendationer lämnas intill mossen. • Spridning av till exempel kalk, aska och gödningsämnen i habitatet kan bl.a. ge drastiska förändringar på vegetationens

	<p>artsammansättning. Motsvarande spridning av kemiska substanser i habitatets närhet kan också skada habitatet genom luftburen deposition. En zon närmast habitatet undantagen från spridning minskar hotet.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Markexploatering, som t ex anläggning av nya vägar, byggnader, anläggning av mast, mm.
9010, Västlig taiga (undergrupp gammal granskog)	<ul style="list-style-type: none"> • Skogsbruksåtgärder i anslutning till området som ger negativa effekter. • Markexploatering, som t ex anläggning av nya vägar, byggnader, anläggning av mast, mm.
91D0, Skogsbevuxen myr	<ul style="list-style-type: none"> • Ingrepp i kringliggande vattenytans hydrologi eller förändrad vattenregim i ett vattendrag • Spridning av till exempel aska och gödningsämnen i habitatet ger drastiska förändringar på vegetationens artsammansättning. Motsvarande spridning av kemiska substanser i habitatets närhet kan också skada habitatet genom luftburen deposition eller genom transport med tillrinnande vatten. En zon närmast habitatet undantagen från spridning minskar hotet.
1393, Käppkrokmossa (<i>Hamatocaulis vernicosus</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Negativa förändringar av växtplatsernas hydrologi och källvattnets hydrokemi. • Igenväxning av livsmiljön pga. otillräcklig hävd missgynnar arten.
1528, Myrbräcka (<i>Saxifraga hirculus</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Negativa förändringar i hydrologi och hydrokemi, genom till exempel dikning. • Otillräcklig hävd, igenväxning av artens livsmiljö
1952, Lappranunkel (<i>Ranunculus lapponicus</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Dikning och andra markavvattnande åtgärder som förändrar hydrologin i artens livsmiljö. • Skogsbruk och andra företag som innebär att exponeringen ökar

7. Bevarandeåtgärder

7.1 Områdesskydd

Området är förutom att vara skyddat inom nätverket Natura 2000 också skyddat som naturreservat enligt svensk lag. Området har därför det rättsliga skydd som det kan tänkas behövas. Enligt 7 kap 28 a § miljöbalken krävs det tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka ett natura 2000-område.

Tillståndsprövningar ska utgå från hur verksamheten eller åtgärden påverkar områdets bevarandemål och möjligheten för området att uppnå bevarandesyftet.

Området ligger även inom riksintresse för naturvård (enligt 3 kap 6§ miljöbalken), Stensjö-Gideåbergs rikområde.

7.2 Skötsel

Den gamla granskogen lämnas för fri utveckling där naturliga processer ska få råda. Myrmarken hålls fortsatt fri från igenväxningsvegetation av viden, björk och gran. Røjning bör ske på försommaren efter lövsprickningen. I røjningsarbetet bör den lilla myren nordost om Prästflomyran samt Prästflons östra delar prioriteras. Efter røjning bör stamdelar läggas i staplar för uttransport under vintertid. Grenar och toppar bör läggas i högar för bränning alt. uttransport under vintertid, efter bränning ska aska och kol tas bort. Sammanfattning av planerade skötselåtgärder visas i tabell 5.

Tabell 5. Sammanfattning av planerade skötselåtgärder

<i>Skötselåtgärd</i>	<i>Tidpunkt</i>	<i>Prioritet</i>
Röjning på tidigare hävdade myrar	Vid behov	1
Hävd genom slåtter på tidigare hävdade myrar	Ej tätare intervall än två år mellan slåttertillfälle	1
Eventuell dikesigenläggning inom ramen för naturreservatets skötselplan	Vid behov	3
Fri utveckling av granskog	Tills vidare	1

8. Bevarandestatus

Bevarandestatusen för området i sin helhet är gynnsam då området är relativt opåverkat från modernt skogsbruk och en god hydrologisk regim råder.

9. Uppföljning av bevarandemål

Uppföljning av naturtyper och arter sker enligt Naturvårdsverket riktlinjer för uppföljning av skyddade områden och är beskrivna i regionala uppföljningsplaner på Naturvårdsverkets hemsida. Områdesvis uppföljning kommer att ske inom ett enskilt Natura 2000 område ifall det finns faktorer som där behöver följas upp särskilt och som inte fångas upp av den regionala uppföljningsplanen. Utvärdering av gynnsam bevarandestatus för naturtyper och arter sker på biogeografisk nivå, för Västernorrlands län den boreala regionen.

10. Referenser

Jonsell, M. 1995 Skalbaggas på Prästflon, en myr i Ångermanland – Är floristiskt skyddsvärda myrar intressanta även ur insektssynpunkt? Ent. Tidskrift 116(4): 151–159

Ohlsson, M. 1982, Prästflon – en botanisk inventering. Länsstyrelsen i Västernorrlands län 1982:6

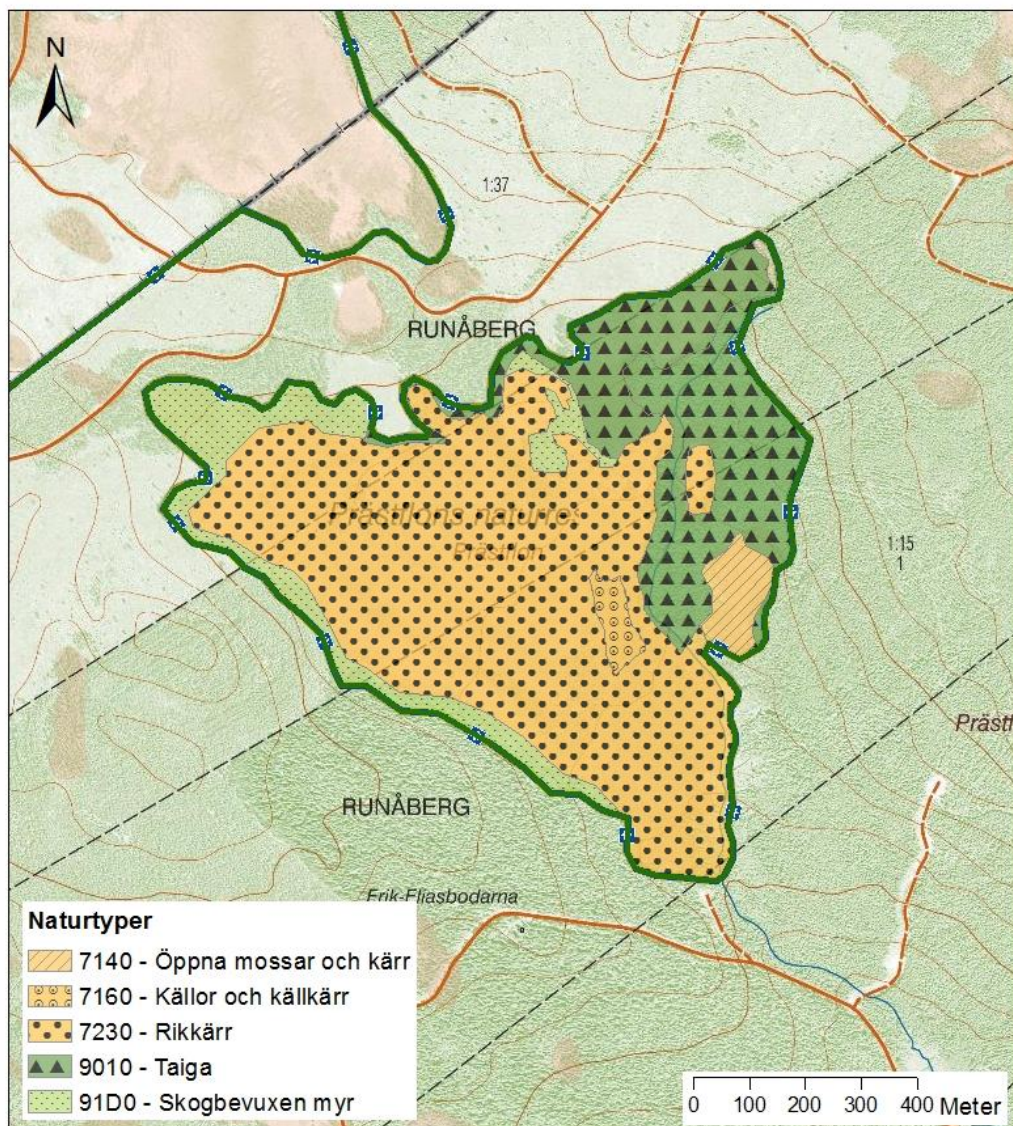
Art-och habitatdirektivet, Rådets direktiv 92/43/EEG an den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, officiell svensk översättning, version 01.01.2007

Natura 2000 i Sverige, handbok med allmänna råd, Naturvårdsverkets handbok 2003:9

15–17 §§ Förordningen (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m. m.

11. Kartor

Kartorna nedan visar de ingående naturtypernas utbredning samt en översikt av området. Aktuell information om naturtyperns utbredning och arter i ett enskilt område finns på Naturvårdsverkets hemsida, kartverket *skyddad natur*. Observera att det är naturtypernas utbredning och förekomst i verkligheten som gäller vid en tillståndsprövning enligt miljöbalken. Det innebär att både rapporterad areal och det som framgår av naturanaturtypskartan (NNK) kan behöva säkerställas med ytterligare uppgifter, t.ex. fältinventeringar.

Natura 2000

Naturreservat

© Länsstyrelsen Västernorrland

© Lantmäteriet Geodatasamverkan